

maa gjøre, at det maa komme til at staa klart for Enhver, der vil se, hvad det vil føre til, hvis der ikke nu — og det turde allerede være sent nok — bliver gjort en Ende paa den Art Bestræbelser.

Efter disse indledende Bemærkninger vil det høje Thing let begribe, at ligeoverfor de Vædringsforslag, der her ligge for, har Mindretallet ikke nogen særlig Opfordring til meget nøie at udvilde sine Anskuelser. Seg skal ganske kort sige, hvad jeg i saa Henseende kan have at bemærke. Hvad Forslaget under Nr. 1 angaar, da er det forekommet os, at det er en underlig Omvei at gaa, at lade Krigsministeriet leie en Bygning af Finansministeriet. Da nu engang en krigsministeriel Bygning ude paa Sægersborg er brændt, er det forekommet os at være den naturligste Vei at gaa at overlade Krigsministeriet en anden Bygning, for hvilken Staten ellers ikke har anden Brug end at leie den ud. Forslaget under Nr. 2 have vi ikke kunnet gaa ind paa. Vor Betragtning er ganske simpelt den, at om dette Forslag vedtages eller ikke vedtages, vil det ikke have nogen egentlig Betydning, thi det følger af sig selv, at fordi man forhyrer en Position paa Finansloven, forpligter man ikke Regjeringen til at beskjendtgjøre i de Blade, som man gennem dette Forslag ønsker, at Regjeringen skal beskjendtgjøre i. Kronborg Amtstue er der ved tidligere Leiligheder talt saameget om i dette Thing, at jeg ikke vil trætte Thinget videre. Seg vil ikke negte, at jeg har det Indtryk, at hvis det øvede Flertals Forslag bliver vedtaget, risikere vi, at Kronborg Amtstue kommer til at koste mere, end hvis Ministerens Forslag vedtages; thi Loven bliver ikke forandret ved en saadan Afstemning. Der findes et Par Bemærkninger til Domænebudgettet fra Flertallets Side, som Mindretallet ikke har kunnet tiltræde. Der er foregaaet en Udvidelse af Slotskøbenhavn ved Charlottenlund, og derimod har Flertallet fundet sig foranlediget til at neblægge Indsigelse, idet man har ment, at Finansministeriet ikke havde Ret til at foretage den Slags Foranstaltninger uden Bevillingsmagtens Samtykke; en lignende Bemærkning findes ogsaa i Anledning af Klampenborg Badeanstalt. Mindretallet har en ganske anden Opfattelse i saa Henseende. Det forekommer os, at Administrationen med Hensyn hertil paa ingen Maade kan siges at være gaaet udenfor den Bemyndigelse, som den i det Hele maa have som Administration. Hvad specielt Charlottenlund angaar, da er jo Forstæuens Benyttelse paa ingen Maade forandret eller i fjerneste Henseende indskrænket, fordi et Hegn er blevet flyttet. Det Ønste, der er sket, er, at en Spadseregang, der tidligere har været offentlig, ikke længer er offentlig; men ikke ved jeg af, at Folk der tage til Charlottenlund, have nogen thinglæst Ret til at spadere just paa denne Vei. — Til

§ 17 har Flertallet gjort en Bemærkning i Anledning af nogle Afstedigelses af Militærpersoner. Mindretallet tror, at disse Afstedigelses og andre lignende af samme Art, som have fundet Sted i tidligere Aar — og der vil sandsynligvis ogsaa komme Afstedigelses af samme Art i de følgende Aar — have været nødvendige efter de bestaaende Forhold. Naar de bestaaende Aldersgrændser i Hæren havde virket i Løbet af en Menneftaalder eller saa, da vilde man sandsynligvis være kommen saa vidt, at Aldersklasserne i Hæren omtrent vare ligeligt repræsenterede, saa at man kunde undgaa den Slags Afstedigelses og holde sig alene til Aldersgrændsen. Da dette jo imidlertid ikke er Tilfældet nu, men det tværtimod er en velbefjendt Sag, at skulle Aldersgrændserne følges, og man aldeles ikke vil afstedige udenfor dem — naar det ikke er absolut nødvendigt paa Grund af Sva gelighed og Lignende — saa vil Hæren tabe en stor Del af sine dygtigste Kræfter, tror jeg nok at turde sige, at Krigsbestyrelsen i denne Sag ikke alene har handlet efter, hvad den har Ret til, men ogsaa fuldstændig forsværligt i Overensstemmelse med, hvad Statsstjenesens Lærv krævede. — Seg skal ikke omtale Vædringsforslagene til § 24, hvorom, hvis jeg ikke husker feil, hele Udvalget har været enigt paa eet Medlem nær, som angaar Kronborg Amtstue. Der findes imidlertid en Bemærkning i Betænkningen, hvor Flertallet udtaler om Livrenteanstalten, at det „vil fænde det rigtigt, at der af Anstaltens Bestyrelse stræbes hen til, at Anstaltens samtlige Udlaan fordele sig i et til Folkemængden svarende Forhold mellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Amtene, samt at indenfor disse Grændser Udlaan til Private fordele sig i et Forhold, som svarer til Værdien af de forskjellige Klasser Eiendomme.“ Vi for vort Vedkommende have ikke fundet os foranledigede til at udtale Nogetsomhelst i Anledning af Udlaanene fra Livrenteanstalten. Det forekommer os efter de skete Oplysninger, at der ikke har været Noget at klage over; men skulde der endelig gjøres en Bemærkning, saa turde det dog være naturligere, at Fordelingen skete paa en saadan Maade, at de Egne af Landet, hvorfra de største Tilskud til Livrenteanstalten kom, ogsaa fik den største Fordeel af Udlaanene, og det turde langtfra svare til Folkemængden i de forskjellige Amter og Byer. — Seg kommer nu til Forslagene om Dyrtidstillæg til Skolelærerne. Mindretallet har, som de Herrer ville se, under Nr. 175 skillet et Forslag, der gaar ud paa, at der skal ydes et Tilskud af indtil 300,000 Kr. til Skolefondene til Udredelse af Dyrtidstillæg for utilstrækkelig lønede Almueskolelærere og Almueskolelærere efter Dyrtidstillæg af Skoleraadene og nærmere Bestemmelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det har nærmest været vor Tanke, at, hvis et saadant Forslag som dette, hvilket forøvrigt ordlydende er blevet vedtaget